EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 27.10.2021
COM(2021) 665 final

2021/0343 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2014/59/EU for så vidt angår den tilsynsmæssige behandling af globale systemisk vigtige institutkoncerner med en multiple point of entry-afviklingsstrategi og en metode til indirekte tegning af instrumenter, der er nedskrivningsrelevante med henblik på at opfylde minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013[1] (kapitalkravsforordningen eller CRR) danner sammen med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU[2] (kapitalkravsdirektivet eller CRD) den retlige ramme for tilsyn med kreditinstitutter, der driver virksomhed i Unionen. CRR og CRD blev vedtaget i kølvandet på finanskrisen i 2008-2009 for at øge modstandsdygtigheden hos institutter, der udøver virksomhed i EU's finansielle sektor, og er hovedsageligt baseret på globale standarder, der er aftalt med EU's internationale partnere, navnlig Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS).

CRR er siden blevet ændret for at afhjælpe de resterende svagheder i den retlige ramme og for at gennemføre nogle udestående elementer af den globale reform af finansielle tjenesteydelser, som er afgørende for at sikre institutternes modstandsdygtighed. Der blev foretaget en større revision af pakken om risikobegrænsende foranstaltninger, som blev vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet den 20. maj 2019 og offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 7. juni 2019. Pakken omfattede bl.a. ændringer af Unionens bankafviklingsramme gennem Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879[3] om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU[4] (direktivet om genopretning og afvikling af banker eller BRRD), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/877[5] om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014[6] (forordningen om den fælles afviklingsmekanisme eller SRMR) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876[7] om ændring af CRR. Med denne reform blev den internationale standard for samlet tabsabsorberingskapacitet (TLAC) for globale systemisk

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

2 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

3 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 296).

4 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

5 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/877 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 226).

6 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

7 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1).

vigtige institutter (G-SII'er), som Rådet for Finansiel Stabilitet (FSB) vedtog i november 2015[8], gennemført i Unionen, og anvendelsen af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (MREL) for alle institutter, der er etableret i Unionen, blev styrket.

I henhold til TLAC-standarden skal G-SII'er besidde et tilstrækkeligt beløb i meget tabsabsorberende passiver (der er omfattet af bail-in) for at sikre en smidig og hurtig tabsabsorbering og rekapitalisering i tilfælde af afvikling. Ved gennemførelsen af TLAC-standarden i EU-retten, navnlig gennem ændringer af CRR, blev der taget hensyn til det eksisterende institutspecifikke minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (MREL), der er fastsat i BRRD[9]. Desuden er begge regelsæt tæt forbundne, navnlig gennem krydshenvisninger fra BRRD og SRMR til CRR. F.eks. er BRRD og SRMR generelt baseret på det samlede eksponeringsmål og det samlede risikoeksponeringsbeløb som beregnet i henhold til CRR med henblik på at beregne og udtrykke MREL. Derfor bør de to krav forstås som komplementære elementer i en fælles ramme[10]. Den reviderede ramme bør i højere grad sikre, at institutters tabsabsorbering og rekapitalisering sker ved hjælp af private midler, når disse institutter kommer i økonomiske vanskeligheder og derefter afvikles. TLAC og MREL er derfor afgørende for effektivt at kunne håndtere bankkriser og mindske deres negative indvirkning på den finansielle stabilitet og de offentlige finanser. TLAC og de reviderede regler om MREL trådte i kraft i Unionen henholdsvis den 27. juni 2019 og den 28. december 2020.

I overensstemmelse med internationale standarder anerkendes både SPE-afviklingsstrategien (single point of entry) og MPE-afviklingsstrategien (multiple point of entry) i EU-retten[11]. Ifølge SPE-afviklingsstrategien afvikles blot én koncernenhed — normalt moderselskabet — ("afviklingsenhed"), hvorimod andre koncernenheder — normalt driftsdatterselskaber — ikke er omfattet af afviklingsforanstaltninger. I stedet overføres disse datterselskabers tab til afviklingsenheden, og kapitalen overføres til datterselskabet. Dette sikrer, at datterselskaberne fortsat kan fungere gnidningsløst, selv efter det tidspunkt, hvor de ikke længere er levedygtige. Hver afviklingsenhed udgør en "afviklingskoncern" sammen med de datterselskaber, der tilhører den, og som ikke selv er afviklingsenheder. Ifølge MPE-afviklingsstrategien kan mere end én enhed i bankkoncernen afvikles. Der kan derfor være mere end én afviklingsenhed og dermed mere end én afviklingskoncern inden for bankkoncernen. Det underliggende princip i MPE-afviklingsmetoden er at muliggøre afvikling af en given afviklingskoncern på en gennemførlig og troværdig måde uden at undergrave afviklingsmulighederne for andre afviklingsenheder og afviklingskoncerner i samme konsoliderede bankkoncern.

Den reviderede bankafviklingsramme foreskriver, at MREL for afviklingsenheder bør fastsættes på konsolideret niveau for en afviklingskoncern ("eksternt MREL")[12]. Desuden

---

8 Rådet for Finansiel Stabilitet (FSB), "*Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet*", 9.11.2015.

9 Mere specifikt indeholdt CRR et nyt krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for de institutter, der er blevet identificeret som G-SII'er, mens det institutspecifikke tillæg for disse G-SII'er samt det institutspecifikke krav til ikke-G-SII'er, blev indført gennem målrettede ændringer af BRRD og SRMR.

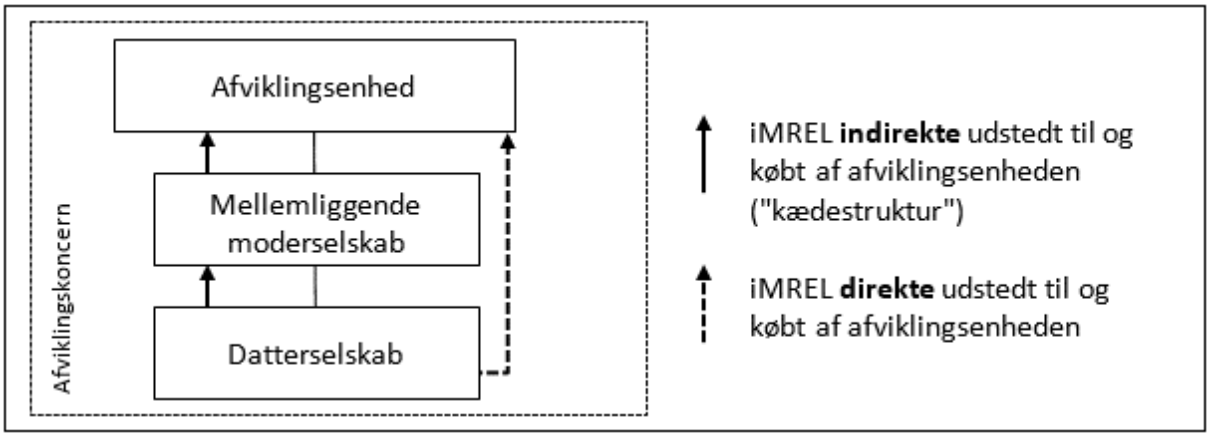
10 Betragtning 16 i forordning (EU) 2019/876, betragtning 2 i direktiv (EU) 2019/879 og betragtning 2 i forordning (EU) 2019/877.

11 Betragtning 4 i direktiv (EU) 2019/879.

12 Artikel 45e i BRRD.

fastsættes det i rammen, hvordan tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapaciteten fordeles inden for afviklingskoncerner ("internt MREL")[13].

Ifølge BRRD skal finansielle instrumenter, der er nedskrivningsrelevante med henblik på internt MREL, som hovedregel besiddes af afviklingsenheden, dvs. normalt moderselskabet[14]. Formålet med denne regel er at sikre, at et datterselskabs tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet tilvejebringes af moderselskabet, dvs. af afviklingsenheden. Dette moderselskab kan besidde nedskrivningsrelevante instrumenter med henblik på internt MREL enten direkte eller indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern (se illustrationen nedenfor). Muligheden for, at instrumenter også indirekte kan tegnes af moderselskabet gennem mellemliggende enheder, blev begrundet med, at forpligtelsen til at overholde internt MREL ikke unødigt må ændre bankkoncerners eksisterende finansieringskanaler, når finansieringen med henblik på erhvervelse af sådanne instrumenter struktureres omkring ejerskabskæderne og distribueres til datterselskaberne i hele koncernen gennem mellemliggende enheder og ikke direkte af de øverste moderselskaber (afviklingsenheder).

Illustrationer: Tegning af nedskrivningsrelevante instrumenter med henblik på internt MREL (direkte eller indirekte)

For at operationalisere tilgangen med indirekte tegning af nedskrivningsrelevante instrumenter med henblik på internt MREL i afviklingskoncerner, også kaldet "kædestruktur"-tilgangen, og for at sikre, at den er tilsynsmæssigt forsvarlig, gav medlovgiverne Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) mandat til at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og Kommissionen til på dette grundlag at vedtage en

[13] Artikel 45f i BRRD. Kravet betegnes som "internt" i betragtning af, at de nedskrivningsrelevante instrumenter generelt skal finansieres internt i bankkoncernen, dvs. af et datterselskabs øverste moderselskab.

[14] Artikel 45f, stk. 2, litra a), nr. i), i BRRD giver også mulighed for at anse de passiver, der udstedes til og købes af en eksisterende aktionær, som ikke indgår i samme afviklingskoncern, for at være nedskrivningsrelevante med henblik på internt MREL, så længe udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i overensstemmelse med artikel 59-62 i BRRD ikke berører afviklingsenhedens kontrol med datterselskabet. Artikel 45f, stk. 2, litra b), nr. ii), i BRRD giver også mulighed for, at internt MREL kan opfyldes af kapitalgrundlag, som ikke er egentlig kernekapital, der udstedes til og købes af enheder, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, så længe udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i overensstemmelse med artikel 59-62 i BRRD ikke berører afviklingsenhedens kontrol med datterselskabet.

delegeret retsakt for at præcisere en metode til en sådan indirekte udstedelse af nedskrivningsrelevante instrumenter[15]. I henhold til BRRD-mandatet bør denne metode:

- muliggøre en behørig overførsel af tab fra datterselskaber til deres øverste moderselskab (afviklingsenhed) og en behørig overførsel af kapital fra dette moderselskab til datterselskaber
- sikre, at datterselskabets tabsabsorberingskapacitet ikke også medregnes med henblik på det mellemliggende moderselskabs opfyldelse af internt MREL, og
- sikre, at resultatet svarer til resultatet af det øverste moderselskabs (afviklingsenhedens) direkte tegning af nedskrivningsrelevante instrumenter udstedt af datterselskaber.

Siden begyndelsen af 2020 har EBA arbejdet på dette udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder på grundlag af en fradragsordning i overensstemmelse med mandatet i BRRD og henstillingerne i de relevante internationale standarder[16]. I henhold til den af EBA udviklede fradragsordning skal nedskrivningsrelevante instrumenter med henblik på internt MREL udstedt af datterselskaber til afviklingsenheden via et mellemliggende moderselskab fuldt ud fratrækkes værdien af det mellemliggende moderselskabs egen kapacitet med hensyn til internt MREL. En sådan fradragsmetode blev anset for at være den mest forenelige med betingelserne i BRRD-mandatet og befordrende for operationaliseringen af rammen for internt MREL[17].

Den metode, som EBA udviklede, var genstand for en offentlig høring[18]. Tilbagemeldingerne fra høringen viste generel støtte til udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder, men fremhævede flere uoverensstemmelser mellem de krav til delegation, der er fastsat i BRRD, og de eksisterende tilsynsregler i CRR. Derfor anførte EBA i et brev til Europa-Kommissionen af 25. januar 2021[19], at samspillet mellem BRRD og CRR ikke ville gøre det muligt at anvende den tilsynsmæssige behandling, der er nødvendig for at opfylde mandatet i overensstemmelse med den oprindelige hensigt. Mere præcist bemærkede EBA, at CRR ikke gav mulighed for fradrag af nedskrivningsrelevante instrumenter med henblik på internt MREL og efterfølgende for anvendelse af en passende risikovægt på nul procent i alle de tilfælde, der er relevante for mandatet i henhold til BRRD. Der blev konstateret lignende problemer med hensyn til kravet til gearingsgrad i CRR. Denne situation ville ikke blot skabe en uoverensstemmelse mellem tilsyns- og afviklingsrammen, men ville i følge EBA også være i strid med kravet i BRRD-mandatet om at skabe et resultat svarende til resultatet af en

---

15 Artikel 45f, stk. 6, i BRRD.

16 Rådet for Finansiel Stabilitet, "*Guiding Principles on the Internal Total Loss-absorbing Capacity of G-SIBs ("Internal TLAC")*", 6.7.2017. I henhold til denne ordning vil instrumenter, der er nedskrivningsrelevante med henblik på internt MREL, og som er udstedt af datterselskabet og tegnet af det mellemliggende moderselskab, blive fuldt ud fratrukket de nedskrivningsrelevante instrumenter, som det mellemliggende moderselskab har udstedt for at opfylde sit eget interne MREL.

17 EBA overvejede i forbindelse med sit arbejde også andre tilgange, men afviste dem som uforenelige med bestemmelserne i BRRD om internt MREL eller på grund af manglende forsigtighed eller enkelhed i forbindelse med tilgangene.

18 EBA/CP/2020/18, 22. juli 2020, tilgængelig på: https://www.eba.europa.eu/calendar/eba-consults-technical-standards-indirect-subscription-mrel-instruments-within-groups

19 EBA-2020-D-3378, 25. januar 2021, tilgængelig på: https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/About%20Us/Missions%20and%20tasks/Correspondence%20with%20EU%20institutions/2021/962427/2021%2001%2025%20Letter%20to%20J%20Berrigan%20re%20Art%2045f%286%29%20BRRD%20%28daisy%20chains%29.pdf

direkte tegning. Det blev konkluderet, at BRRD-kravene ikke kan opfyldes uden yderligere bestemmelser, som ikke alene kan indeholdes i reguleringsmæssige tekniske standarder, men at de snarere skal baseres på niveau 1-teksten med henblik på præcisering heraf.

Ud over behovet for at operationalisere den indirekte tegning af instrumenter, der er nedskrivningsrelevante med henblik på internt MREL, er der blevet identificeret en række andre afviklingsrelaterede spørgsmål, siden den reviderede TLAC/MREL-ramme trådte i kraft i 2019[20]. Disse spørgsmål vedrører hovedsagelig den lovgivningsmæssige behandling af G-SII-koncerner ved anvendelse af en MPE-afviklingsstrategi, herunder de MPE-koncerner, der har datterselskaber i tredjelande. For eksempel præciserer CRR på nuværende tidspunkt ikke, om de forskellige justeringer af TLAC[21] for G-SII'er ved anvendelse af en MPE-afviklingsstrategi også omfatter datterselskaber af et G-SII, der er beliggende i et tredjeland. Desuden bygger formlen[22] til beregning af et datterselskabs TLAC/MREL-overskud i forbindelse med den generelle fradragsordning, der finder anvendelse på G-SII'er med en MPE-afviklingsstrategi, udelukkende på det risikobaserede TLAC/MREL-krav til datterselskabet, mens det blev undladt også at tage hensyn til det ikke-risikobaserede TLAC/MREL-krav. Andre spørgsmål omfatter visse modsigelser i niveau 1-teksten, navnlig med hensyn til samspillet mellem de bestemmelser i CRR og BRRD[23], som er relevante for håndteringen af potentielle uoverensstemmelser mellem SPE- og MPE-krav. Endelig er der konstateret visse problemer med hensyn til kriterierne[24] for, hvornår instrumenter er nedskrivningsrelevante med henblik på opfyldelse af kravet til intern TLAC, som er relevant for håndteringen af globale systemisk vigtige tredjelandsinstitutters (G-SII'ers) EU-datterselskabers sammenbrud.

Der er behov for visse målrettede ændringer af specifikke afviklingsrelaterede aspekter af CRR for at løse ovennævnte problemer. Navnlig skal den lovgivningsmæssige behandling af G-SII-koncerner med en MPE-afviklingsstrategi, herunder de MPE-koncerner, der har datterselskaber i tredjelande, tilpasses bedre til den behandling, der er beskrevet i TLAC-standarden. Dette vil bidrage til at sikre, at hver afviklingsenhed og -koncern, der tilhører disse G-SII'er, i tilfælde af afvikling fortsat kan udføre kritiske funktioner uden risiko for afsmitning. De foreslåede ændringer vil ikke ændre rammens overordnede struktur, men vil sikre en korrekt anvendelse af TLAC og MREL.

For det første er det nødvendigt at indarbejde en særlig tilsynsmæssig behandling i forbindelse med indirekte tegning af afskrivningsrelevante instrumenter med henblik på internt MREL (kædestrukturtilgangen) direkte i CRR. De foreslåede ændringer af CRR vil afhjælpe de identificerede uoverensstemmelser mellem CRR og BRRD, som er beskrevet i EBA's brev til Europa-Kommissionen af 25. januar 2021. Nærmere bestemt vil fradragsordningen, der blev udviklet af EBA i forbindelse med udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder i henhold til BRRD, blive indarbejdet direkte i CRR. Dette vil sikre, at den indirekte tegning af internt MREL i afviklingskoncerner med flere ejerskabsniveauer fungerer korrekt, i overensstemmelse med den politiske aftale, der blev indgået under forhandlingerne om direktiv (EU) 2019/879. Desuden vil revisionerne sikre, at behandlingen af besiddelser af nedskrivningsrelevante instrumenter med henblik på internt MREL fortsat stemmer overens i både afviklingsrammen og tilsynsrammen, hvilket vil gøre det muligt at operationalisere den

[20] Kapitel 5.2-5.5 i begrundelsen indeholder detaljerede redegørelser for de specifikke spørgsmål.
[21] Artikel 12a og artikel 72e, stk. 4, i CRR.
[22] Artikel 72e, stk. 4, i CRR.
[23] Artikel 12a og artikel 92a, stk. 3, i CRR og artikel 45h, stk. 2, i BRRD.
[24] Artikel 72b, stk. 2, i CRR.

fradragsmetode, som EBA har udviklet, samtidig med at man undgår at indføre unødig kompleksitet i behandlingen af disse eksponeringer.

For det andet skal CRR-bestemmelserne om sammenligningen mellem summen af de faktiske TLAC-krav for alle afviklingskoncerner i en G-SII-koncern med en MPE-afviklingsstrategi og det teoretiske SPE-krav for denne G-SII-koncern præciseres[25]. De foreslåede ændringer er nødvendige for at præcisere, i hvilket omfang afviklingsmyndighederne kan afhjælpe de potentielle uoverensstemmelser mellem SPE- og MPE-kravene. Dette vil kunne opnås ved at tilpasse behandlingen i CRR til den, der er omhandlet i BRRD[26] og TLAC-standarden[27].

For det tredje er det nødvendigt at ændre formlen til beregning af et datterselskabs TLAC/MREL-overskud i forbindelse med den generelle fradragsordning, der finder anvendelse på G-SII'er med en MPE-afviklingsstrategi[28], for at sikre, at denne formel tager hensyn til både datterselskabets risikobaserede og ikke-risikobaserede TLAC/MREL-krav i overensstemmelse med TLAC-standarden. Derved undgås det, at et givet datterselskabs TLAC/MREL-overskud overvurderes.

For det fjerde bør visse bestemmelser i CRR, der finder anvendelse på G-SII'er med en MPE-afviklingsstrategi, præciseres for at gøre det muligt at tage hensyn til datterselskaber, der er etableret uden for Unionen. Dette vil tilpasse CRR til det tilsvarende TLAC-princip, der er vedtaget internationalt, og som gælder for datterselskaber, der er etableret i alle FSB-jurisdiktioner.

For det femte er der behov for visse målrettede præciseringer i forbindelse med kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for institutter, der er væsentlige datterselskaber af tredjelands-G-SII'er, ("intern TLAC"), for at sikre, at gældsinstrumenter udstedt af disse institutter kan opfylde alle kriterierne for nedskrivningsrelevante passivinstrumenter. Årsagen til denne ændring er, at kriterierne for nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i øjeblikket er baseret på den antagelse, at disse instrumenter er udstedt af en afviklingsenhed og ikke af datterselskaber, der er underlagt et krav om intern TLAC. Dette vil blive afhjulpet ved at præcisere, at de betingelser, der gælder for afviklingsenheder, også gælder for ikke-afviklingsenheder. Dette vil på sin side gøre det muligt for disse institutter at opfylde deres krav om intern TLAC bl.a. ved hjælp af nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med lovgivernes oprindelige hensigt[29].

Disse foreslåede ændringer af CRR kan spille en afgørende rolle med hensyn til at forbedre et instituts afviklingsmuligheder. Da de tilsvarende bestemmelser allerede finder anvendelse i Unionen, vil de foreslåede ændringer skulle foretages rettidigt. Behovet for en fremskyndet vedtagelse forstærkes yderligere af, at bankkoncerner har brug for klarhed om kædestrukturmekanismen for at kunne beslutte, hvordan de bedst kan foregribe deres kapacitet med hensyn til internt MREL i betragtning af den generelle frist for opfyldelse af

---

25 Artikel 12a og artikel 92a, stk. 3, i CRR.

26 Artikel 45d, stk. 4, og artikel 45h, stk. 2, i BRRD.

27 I afsnit 3 i TLAC-standarden fastsættes det, at hvis det teoretiske SPE-krav er lavere end summen af de faktiske MPE-krav, kan de relevante myndigheder aftale en justering for at minimere eller fjerne denne forskel (dvs. ved at reducere MPE-kravene). Desuden præciseres det, at summen af de faktiske MPE-krav aldrig må være lavere end det teoretiske SPE-krav.

28 Artikel 72e, stk. 4, i CRR.

29 Artikel 92b, stk. 2, i CRR.

MREL, der er fastsat til den 1. januar 2024, idet bindende mellemliggende mål skal opfyldes senest den 1. januar 2022[30].

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Ved forslaget indføres der ændringer i den eksisterende lovgivning. Disse ændringer er i fuld overensstemmelse med de gældende regler vedrørende forsigtigheds- og afviklingskrav for institutter. Unionens afviklingsramme har til formål at sikre, at bankers tabsabsorbering og rekapitalisering sker ved hjælp af private midler, når deres finansielle situation forværres, og de derefter afvikles. Ved at lette den indirekte tegning af internt MREL i afviklingskoncerner, ved bedre at tilpasse den lovgivningsmæssige behandling af bankkoncerner med en MPE-afviklingsstrategi til TLAC-standarden og ved yderligere at specificere nogle af kriterierne for opfyldelse af kravet til intern TLAC vil forslaget forbedre anvendelsen af de eksisterende EU-regler med hensyn til at sikre bankkoncerners afviklingsmuligheder. Dette resultat er i overensstemmelse med og vil bidrage til at nå de overordnede mål for Unionens bankafviklingsramme, nemlig at sikre den finansielle stabilitet og reducere skatteydernes bidrag til bankafvikling.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Den foreslåede forordning er afgørende for en hensigtsmæssig anvendelse af den bredere revision af Unionens finansielle lovgivning, der blev foreslået i 2016 og vedtaget i 2019 (pakken om risikobegrænsende foranstaltninger), og som har til formål at mindske risiciene i den finansielle sektor og samtidig fremme bæredygtig finansiering af den økonomiske aktivitet. Forslaget er derfor fuldt ud i overensstemmelse med EU's grundlæggende mål om at fremme finansiel stabilitet, mindske skatteydernes bidrag til afviklingen af banker og bidrage til en bæredygtig finansiering af økonomien.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Forslaget er baseret på artikel 114 traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), dvs. det samme retsgrundlag som for de retsakter, der ændres.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

De mål, der forfølges med den foreslåede forordning, har til formål at supplere og ændre allerede eksisterende EU-lovgivning (CRR og BRRD) og kan derfor bedre nås på EU-plan end gennem forskellige nationale initiativer. Medlemsstaternes muligheder for at vedtage nationale foranstaltninger er begrænset, da disse forhold allerede reguleres af CRR og BRRD, og ændringer på nationalt plan vil være i strid med gældende EU-ret.

De foreslåede ændringer vil yderligere fremme ensartet anvendelse af tilsynskrav, konvergens i tilsynspraksisserne og lige vilkår i hele det indre marked for banktjenesteydelser. Disse mål kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene. Hvis Unionen ophører med at regulere disse aspekter, vil det indre marked for banktjenesteydelser blive omfattet af forskellige regelsæt, hvilket vil føre til opsplitning og undergrave det nyligt etablerede fælles regelsæt på dette område.

[30] Artikel 45m, stk. 1, i BRRD.

- **Proportionalitetsprincippet**

Denne EU-aktion er nødvendig for at nå målet om at forbedre anvendelsen af de eksisterende EU-regler for så vidt angår sikring af bankkoncerners afviklingsmuligheder. De foreslåede ændringer går ikke videre end at behandle udvalgte bestemmelser i Unionens tilsynsramme for institutter, der udelukkende er rettet mod foranstaltninger, der har til formål at sikre, at kravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver fungerer gnidningsløst. Desuden er de foreslåede ændringer begrænset til de forhold, som der ikke kan tages højde for inden for det råderum, der gives i de gældende regler.

- **Valg af retsakt**

Det foreslås at gennemføre foranstaltningerne ved at ændre CRR gennem en forordning. De foreslåede foranstaltninger ændrer de eksisterende regler vedrørende anvendelsen af de krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der er fastsat i CRR. Derfor er en forordning et passende instrument for forslaget.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Dette forslag ledsages ikke af en særskilt konsekvensanalyse, da forslaget ikke ændrer de grundlæggende aspekter af CRR, men primært har til formål at præcisere retsforholdet mellem to eksisterende EU-retsakter, nemlig CRR og BRRD, ved direkte at indarbejde en særlig behandling af indirekte tegning af instrumenter, der er nedskrivningsrelevante med henblik på internt MREL, i CRR. Sådanne præciseringer vil sikre, at de to stærkt indbyrdes forbundne rammer fortsat stort set er tilpasset hinanden. Dette vil igen gøre det muligt for institutterne fortsat at beregne, indberette og offentliggøre ét sæt samlet risikoeksponeringsbeløb og samlet eksponeringsmål med henblik på både CRR og BRRD og dermed undgå en unødig forøgelse af kompleksiteten.

Desuden er virkningerne af de foranstaltninger, der ændres ved dette forslag, allerede blevet analyseret i konsekvensanalyserne vedrørende forordning (EU) 2019/876 og direktiv (EU) 2019/879. Dette omfatter det eventuelle behov for at udstede yderligere MREL-nedskrivningsrelevante instrumenter for at opfylde det interne MREL som indført af medlovgiverne gennem det reviderede BRRD. Forslaget er i store træk baseret på EBA's forberedende arbejde, navnlig med hensyn til udviklingen af reguleringsmæssige tekniske standarder for indirekte tegning af nedskrivningsrelevante instrumenter med henblik på internt MREL i afviklingskoncerner. Forslaget tager primært sigte på at adressere utilsigtede konsekvenser af den eksisterende TLAC/MREL-ramme som følge af de regler, der i øjeblikket er indeholdt i CRR.

De foreslåede ændringer vil have en begrænset indvirkning på den administrative byrde for institutterne og deres omkostninger ved at tilpasse deres interne aktiviteter, idet de fleste af omkostningerne forventes at blive udlignet ved at give mulighed for, at tilgangen med indirekte tegning af nedskrivningsrelevante instrumenter med henblik på internt MREL i afviklingskoncerner kan fungere korrekt, og, for de berørte institutter, ved fordelene i form af en forbedret anerkendelse af tredjelandsdatterselskaber og ved yderligere at præcisere kriterierne for instrumenter, der udstedes i forbindelse med kravet til intern TLAC.

- **Grundlæggende rettigheder**

Unionen har forpligtet sig til et højt niveau af beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og har undertegnet en lang række menneskerettighedskonventioner. Forslaget skulle ikke få en

umiddelbar indvirkning på disse rettigheder, som de er nedfældet i de primære FN-konventioner om menneskerettigheder, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som er en integreret del af EU-traktaterne, og den europæiske menneskerettighedskonvention.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for Unionens budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

1) Særlig behandling for indirekte tegning af nedskrivningsrelevante instrumenter med henblik på internt MREL

For at gennemføre den politiske enighed, der blev opnået under forhandlingerne om direktiv (EU) 2019/879, foreslås det at indføre den fradragsordning, som EBA udviklede i forbindelse med udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder i henhold til BRRD, direkte i CRR. Den foreslåede forordning indfører således i artikel 72e, stk. 5, i CRR et krav om, at mellemliggende moderselskaber i hele ejerskabskæden i deres egen kapacitet med hensyn til internt MREL skal fratrække værdien af deres besiddelser af nedskrivningsrelevante instrumenter med henblik på internt MREL, herunder kapitalgrundlag, som udstedes af deres datterselskaber, der tilhører samme afviklingskoncern.

Det er nødvendigt at indføre en fradragsordning. Set fra et afviklingsperspektiv sikrer ordningen en passende upstreaming af tab og downstreaming af kapital mellem afviklingsenheder og deres nederste datterselskaber, at man undgår dobbelttælling af datterselskabets tabsabsorberingskapacitet med henblik på det mellemliggende moderselskabs overholdelse af internt MREL og giver et resultat, der svarer til resultatet af afviklingsenhedens fuldstændige direkte tegning af instrumenter udstedt af deres nederste datterselskaber. Desuden er fradragsordningen også nødvendig ud fra et tilsynsperspektiv, da de mellemliggende moderselskabers individuelle soliditetsgrad uden en sådan ordning ikke på passende og forsigtig vis ville afspejle deres faktiske tabsabsorberingskapacitet, da disse soliditetsgrader også ville omfatte deres datterselskabers tabsabsorberingskapacitet. Dette kan føre til, at den valgte afviklingsstrategi ikke fungerer korrekt, da det mellemliggende moderselskab kan opbruge ikke kun sin egen men også datterselskabets tabsabsorberingskapacitet, inden det mellemliggende moderselskab eller datterselskabet ophører med at være levedygtige. Fradragsmetoden sikrer, at mellemliggende moderselskaber kun indberetter tilgængelige kapitalgrundlag i det omfang, de vedrører de risici, der er forbundet med deres egen balance. Desuden vil tilgangen bidrage til en rettidig anvendelse af begrænsninger af det maksimale udlodningsbeløb i overensstemmelse med artikel 141 og 141b i CRD, artikel 16a i BRRD og fastsættelse af, at det mellemliggende moderselskab ikke længere er levedygtigt.

Fradragsordningen bør finde anvendelse på alle mellemliggende moderselskaber, som er institutter eller enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-d), i BRRD, og som skal overholde internt MREL som fastsat af afviklingsmyndigheden, uanset om de er en del af G-SII-koncerner. Som sådan bør henvisningerne til nedskrivningsrelevante passivposter også forstås som omfattende de passiver, der kan opfylde det interne MREL i henhold til artikel 45f, stk. 2, litra a), i BRRD.

Fradragsordningen er strengt begrænset til mellemliggende moderselskaber i forbindelse med indirekte tegning af instrumenter med henblik på internt MREL. Derfor er det kun nødvendigt

at ændre artikel 49, stk. 2, i CRR for så vidt angår eksponeringer, der er omfattet af den nye behandling, der er fastsat i artikel 72e, stk. 5, i CRR. For at sikre, at den nye fradragsordning fortsat er forholdsmæssigt afpasset, vil institutterne desuden kunne vælge den blanding af instrumenter (kapitalgrundlag i forhold til nedskrivningsrelevante passiver), hvormed det mellemliggende moderselskab finansierer erhvervelsen af sine datterselskabers instrumenter med henblik på internt MREL. Dette opnås ved først at anvende fradragene på beholdningen af nedskrivningsrelevante passiver i det mellemliggende moderselskab. Kun hvis det beløb, der skal fradrages, overstiger beholdningen af nedskrivningsrelevante passiver for det mellemliggende moderselskab, skal de resterende fradrag anvendes på kapitalgrundlaget i tilsynsøjemed, begyndende med supplerende kapitalposter (artikel 66, litra e), i CRR)[31]. I praksis betyder dette, at det mellemliggende moderselskab fuldstændigt kan undgå fradrag vedrørende kapitalgrundlag, så længe det udsteder tilstrækkelige MREL-nedskrivningsrelevante passiver til afviklingsenheden.

I en række ekstraordinære tilfælde, nemlig hvor internt MREL og intern TLAC ikke anvendes på individuelt niveau, men på et konsolideret niveau[32], kan en fradragsordning være for vidtgående, hvilket potentielt kan føre til en dobbelt sanktion inden for rammerne af den påtænkte tilgang med fradrag baseret på fuldstændige besiddelser. I disse situationer bør det mellemliggende moderselskab absorbere sine datterselskabers tab og derfor have tilstrækkelig tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet til at dække sine egne behov samt datterselskabernes behov inden for konsolideringens afgrænsning. Disse tilfælde er derfor undtaget fra fradragsordningen[33].

Den indirekte tegning af nedskrivningsrelevante instrumenter med henblik på internt MREL bør sikre, at når et datterselskab når det tidspunkt, hvor det ophører med at være levedygtigt, videregives tabene reelt til afviklingsenheden, og det pågældende datterselskab rekapitaliseres af denne. Disse tab skal således ikke absorberes af det mellemliggende moderselskab, som blot bliver et middel til at overføre disse tab til afviklingsenheden. For at sikre, at resultatet af den indirekte tegning svarer til resultatet af en fuldstændig direkte tegning som tiltænkt af medlovgiverne i henhold til artikel 45f, stk. 6, i BRRD, ledsages fradragsordningen af anvendelsen af en risikovægt på 0 % for eksponeringer, der er omfattet af denne ordning, og af en tilsvarende udelukkelse af disse eksponeringer fra beregningen af det samlede eksponeringsmål i tilknytning til gearingsgraden. Dette afspejles i artikel 113, stk. 1, artikel 151, stk. 1, og artikel 429a, stk. 1, i CRR.

Den ovenfor beskrevne tilgang gør det muligt at gennemføre den indirekte tegning af instrumenter med henblik på internt MREL i overensstemmelse med de betingelser, som medlovgiverne har aftalt under forhandlingerne om direktiv (EU) 2019/879, og som afspejles i det mandat, der blev givet til EBA. Denne tilgang er desuden enkel, navnlig i forhold til et scenario, hvor de nødvendige fradrag kun anvendes i afviklingsrammen. Ved at sørge for, at

---

31 Hvis de resterende fradrag også overstiger den mellemliggende modervirksomheds beholdning af supplerende kapitalposter, skal det overskydende beløb fradrages i de hybride kernekapitalposter (artikel 56, litra e), i CRR). Om nødvendigt vil eventuelle resterende beløb efterfølgende blive fradraget i det mellemliggende moderselskabs egentlige kernekapitalposter (artikel 36, stk. 1, litra j), i CRR).

32 Med hensyn til internt MREL kan dette være relevant for visse EU-moderselskaber, der er datterselskaber af tredjelandskoncerner (artikel 45f, stk. 1, tredje afsnit, i BRRD), og for mellemliggende moderselskaber, der er omfattet af et mål for internt MREL på konsolideret niveau, fordi det næste datterselskab i kæden er omfattet af en dispensation (artikel 45f, stk. 4, litra b), i BRRD). Desuden kan intern TLAC også overholdes på konsolideret niveau (artikel 11, stk. 3a, i CRR).

33 I den fradragstilgang, som EBA gennemførte en offentlig høring om i 2020, var der ikke påtænkt en undtagelse fra fradragsordningen, hvor internt MREL og intern TLAC ikke anvendes på individuelt niveau, men på konsolideret niveau, da dette aspekt først kom frem under den offentlige høring.

den behandling, som er fastsat i de to tæt indbyrdes forbundne rammer, CRD og BRRD, stemmer overens, kan institutter fortsat beregne, indberette og offentliggøre ét sæt samlet risikoeksponeringsbeløb og samlet eksponeringsmål med henblik på både CRR og BRRD og dermed undgå en unødig forøgelse af kompleksiteten.

Eftersom den særlige behandling, som EBA har udviklet i forbindelse med udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder i henhold til BRRD-mandatet, er indarbejdet direkte i CRR, er de reguleringsmæssige tekniske standarder ikke længere nødvendige. Derfor udgår artikel 45f, stk. 6, i BRRD.

2) Sammenligning mellem det teoretiske SPE-krav og summen af de faktiske MPE-krav

I henhold til artikel 12a i CRR skal G-SII-koncerner med en MPV-afviklingsstrategi beregne deres TLAC-krav, jf. artikel 92a, stk. 1, litra a), i CRR, ud fra den teoretiske antagelse, at koncernen vil blive afviklet i henhold til en SPE-afviklingsstrategi (teoretisk SPE-krav). Dette teoretiske SPE-krav skal derefter af afviklingsmyndighederne sammenlignes med summen af de faktiske TLAC-krav for hver afviklingsenhed i koncernen i henhold til en MPE-afviklingsstrategi (MPE-krav). Bestemmelserne i CRR for så vidt angår konsekvenserne af denne sammenligning er imidlertid inkonsekvente.

Hvis det teoretiske SPE-krav er lavere end summen af det faktiske MPE-krav, fastsættes det nærmere bestemt i artikel 92a, stk. 3, i CRR, at afviklingsmyndighederne kan handle i overensstemmelse med artikel 45d, stk. 4, og artikel 45h, stk. 2, i BRRD. I modsætning hertil fastsættes det i artikel 12a, stk. 3, i CRR, at disse myndigheder skal handle i dette tilfælde. Hvis det teoretiske SPE-krav er højere end summen af de faktiske MPE-krav, fastsættes det i artikel 12a, stk. 2, i CRR ligeledes, at afviklingsmyndighederne kan handle, hvilket synes at være i modstrid med artikel 45h, stk. 2, sidste afsnit, i BRRD. Dette sidste afsnit fastsætter, at summen af de faktiske MPE-krav[34] aldrig må være lavere end de teoretiske SPE-krav[35], og præciserer således, at afviklingsmyndighedernes indgriben i så fald er obligatorisk snarere end fakultativ.

På baggrund af ovenstående foreslås det at ændre artikel 12a i CRR for at præcisere, at afviklingsmyndighederne på grundlag af beregningen i nævnte artikel altid skal handle i overensstemmelse med artikel 45d, stk. 4, og artikel 45h, stk. 2, i BRRD. Artikel 92a, stk. 3, i CRR kan dermed udgå. Dette fjerner uoverensstemmelserne fra CRR, bringer bestemmelserne i CRR i overensstemmelse med bestemmelserne i BRRD og med TLAC-standarden og sikrer, at yderligere MREL-krav, som er fastsat af afviklingsmyndigheden i henhold til artikel 45d, stk. 1, litra b), i BRRD, altid tages i betragtning.

3) Fradrag i nedskrivningsrelevante passivposter: ikke-risikobaserede krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

Artikel 72e i CRR foreskriver en fradragsordning, der finder direkte anvendelse på G-SII'er ved anvendelse af en MPE-afviklingsstrategi. Dette er i overensstemmelse med TLAC-standarden, som har til formål at sikre, at for G-SII-koncerner med mere end én afviklingsenhed beregnes hver afviklingsenheds tabsabsorberingskapacitet eksklusive alle eksponeringer for andre afviklingsenheder i samme koncern, som svarer til TLAC-

[34] Dvs. det minimumskrav til TLAC, der er omhandlet i artikel 92a og 494 i CRR, og ethvert yderligere MREL-krav fastsat af afviklingsmyndigheden i henhold til artikel 45d i BRRD.

[35] Dvs. det minimumskrav til TLAC, der ville finde anvendelse på G-SII-koncernens moderselskab, og det teoretiske yderligere MREL-krav beregnet af afviklingsmyndigheden i henhold til artikel 45d, stk. 4, litra b), i BRRD.

instrumenter. Formålet med denne bestemmelse er at minimere risikoen for afsmitning inden for en G-SII-koncern og sikre, at afviklingsenhederne har tilstrækkelig tilgængelig tabsabsorberingskapacitet i tilfælde af sammenbrud, hvilket ikke bør mindskes af tab som følge af koncerninterne besiddelser af TLAC-instrumenter. Uden disse fradrag ville sammenbruddet af én afviklingsenhed i G-SII-koncernen føre til tab i andre afviklingsenheder i koncernen og dermed til en reduktion af disse afviklingsenheders tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet.

Kapitalkravsforordningens artikel 72e, stk. 4, foreskriver også en undtagelse fra denne generelle fradragsordning. Denne undtagelse præciserer, at fradraget af egenkapital og nedskrivningsrelevante passivposter, der er udstedt af et datterselskab, og som besiddes af moderselskabet, kan reduceres på moderselskabsniveau, hvis værdien af denne reduktion i stedet fratrækkes hos datterselskabet fra dets tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet.

En af forudsætningerne for at reducere fradragene på moderselskabsniveau og i stedet fratrække værdien af denne reduktion på datterselskabsniveau er, at det pågældende datterselskab er i overskud med hensyn til sit krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver. Dette krav udtrykkes som en risikobaseret og en ikke-risikobaseret sats i henhold til artikel 92a, stk. 1, i CRR og artikel 45, stk. 2, i BRRD. Formlen i CRR til beregning af datterselskabets overskud er imidlertid kun baseret på det risikobaserede krav. Dette kan på sin side føre til en overvurdering af overskuddet for de datterselskaber, for hvilke det ikke-risikobaserede krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver er højere end det risikobaserede krav.

Det foreslås derfor at ændre formlen i artikel 72e, stk. 4, i CRR. I overensstemmelse med TLAC-standarden vil denne formel således tage hensyn til både risikobaserede og ikke-risikobaserede krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver i det relevante datterselskab.

4) Behandling af datterselskaber etableret uden for Unionen

Artikel 12a og artikel 72e, stk. 4, i CRR omfatter ikke udtrykkeligt datterselskaber, der er beliggende i et tredjeland. Derfor er det måske ikke muligt for EU-bankkoncerner med en global MPE-afviklingsstrategi at tage hensyn til datterselskaber, der er etableret uden for Unionen. Dette er f.eks. relevant, når summen af de faktiske MPE-krav sammenlignes med det teoretiske SPE-krav i henhold til artikel 12a i CRR. Denne sammenligning vil skulle foretages mellem et teoretisk SPE-krav, der består af hele koncernen, og summen af de MPE-krav, der udelukkende er fastsat for EU-afviklingsenheder. På samme måde kan undtagelsen fra den generelle fradragsordning, der finder anvendelse på G-SII'er med en MPE-afviklingsstrategi, jf. artikel 72e, stk. 4, i CRR, ikke anvendes, hvis det pågældende datterselskab er beliggende i et tredjeland.

For at tilpasse CRR-behandlingen af tredjelanddatterselskaber til den, der er beskrevet i den tilsvarende TLAC-standard, som finder anvendelse på enheder, der er etableret i alle FSB-jurisdiktioner, foreslås det at ændre artikel 12a og artikel 72e, stk. 4, i CRR for at præcisere, at begge bestemmelser også finder anvendelse på datterselskaber, der er etableret uden for Unionen.

Anvendelsen af artikel 72e, stk. 4, i CRR skal begrænses til de tilfælde, hvor en tredjelandsafviklingsordning finder anvendelse på de pågældende datterselskaber. Uden en gældende lokal afviklingsordning og eksistensen af en afviklingsmyndighed eller en anden myndighed, der udøver tilsvarende beføjelser, ville der ikke være nogen troværdige retsmidler til at sikre, at det kapitaloverskud, som i realiteten skulle have været overført til moderinstituttet i EU ved hjælp af reducerede fradrag på moderselskabsniveau, rent faktisk

kunne overføres, hvis datterselskabet blev insolvent. Dette skyldes, at nødlidende institutter uden en lokal afviklingsordning ville være omfattet af insolvensprocedurer i overensstemmelse med tredjelandets lovgivning. Moderselskabet ville derfor skulle konkurrere med andre kreditorer under datterselskabets insolvens om tilbagebetaling af de udestående fordringer.

5) Præciseringer af kriterierne for gældsinstrumenter, der udstedes i forbindelse med krav til intern TLAC

I artikel 92b i CRR fastsættes kravet til intern TLAC for væsentlige datterselskaber af tredjelands-G-SII'er, der ikke er afviklingsenheder. Dette krav kan opfyldes med kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, jf. artikel 92b, stk. 2. Selv om kriterierne for nedskrivningsrelevante passivinstrumenter er baseret på den antagelse, at disse instrumenter er udstedt af en afviklingsenhed[36], er enheder, der er omfattet af et krav til intern TLAC, pr. definition ikke afviklingsenheder[37]. Gældsinstrumenter udstedt af disse enheder kan derfor ikke opfylde alle kriterierne for nedskrivningsrelevante passivinstrumenter. Derfor og i modsætning til artikel 92b, stk. 2, i CRR kan disse institutter pålægges at opfylde deres krav til intern TLAC udelukkende ved hjælp af kapitalgrundlag.

For at udbedre denne retlige lakune tilføjes et nyt afsnit efter artikel 72b, stk. 2, tredje afsnit, i CRR. I dette afsnit præciseres det, at henvisninger til afviklingsenheden i forbindelse med intern TLAC skal læses som henvisninger til den enhed, der er omfattet af kravet i artikel 92b i CRR. Dette gør det muligt for væsentlige datterselskaber af tredjelands-G-SII'er at udstede og dermed anvende nedskrivningsrelevante passivinstrumenter til at opfylde deres krav til intern TLAC, således som det var medlovgivernes hensigt.

[36] Artikel 72b, stk. 2, litra c), k), l) og m), i CRR.

[37] Artikel 92b, stk. 1, i CRR.

2021/0343 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2014/59/EU for så vidt angår den tilsynsmæssige behandling af globale systemisk vigtige institutkoncerner med en multiple point of entry-afviklingsstrategi og en metode til indirekte tegning af instrumenter, der er nedskrivningsrelevante med henblik på at opfylde minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank[38],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[39],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879[40], Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/877[41] og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876[42] ændrede Unionens regelsæt for bankafvikling ved hjælp af ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU[43], Europa-Parlamentets og

38 EUT C af [...], s. [...].

39 EUT C af [...], s. [...].

40 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 296).

41 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/877 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 226).

42 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1).

43 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

Rådets forordning (EU) nr. 806/2014[44] og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013[45]. Disse ændringer var nødvendige for gennemførelsen af standarden for den internationale samlede tabsabsorberingskapacitet ("TLAC-standarden")[46] i Unionen for globale systemisk vigtige banker og for at forbedre anvendelsen af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (MREL) for alle banker. Unionens reviderede bankafviklingsramme bør i højere grad sikre, at bankers tabsabsorbering og rekapitalisering sker ved hjælp af private midler, når disse banker ikke længere er finansielt levedygtige og derefter afvikles.

(2) Artikel 12a i forordning (EU) nr. 575/2013 foreskriver, at globale systemisk vigtige institutkoncerner (G-SII-koncerner) med en afviklingsstrategi, i henhold til hvilken mere end én koncernenhed kan afvikles (multiple point of entry-afviklingsstrategi (MPE-afviklingsstrategi)), skal beregne deres risikobaserede krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver ud fra den teoretiske antagelse, at kun én enhed i koncernen vil blive afviklet, idet tabene og rekapitaliseringsbehovet for koncernens datterselskaber overføres til afviklingsenheden (single point of entry-afviklingsstrategi (SPE-afviklingsstrategi)). I overensstemmelse med TLAC-standarden bør denne beregning tage hensyn til alle tredjelandsenheder, der tilhører et G-SII, som ville være afviklingsenheder, hvis de var etableret i Unionen.

(3) I henhold til artikel 45h, stk. 2, tredje afsnit, i direktiv 2014/59/EU og TLAC-standarden må summen af de faktiske krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver i en G-SII-koncern med en MPE-afviklingsstrategi ikke være lavere end koncernens teoretiske krav i henhold til en SPE-afviklingsstrategi. Forordning (EU) nr. 575/2013, nærmere bestemt artikel 12a og artikel 92a, stk. 3, bør bringes i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i direktiv 2014/59/EU og sikre, at afviklingsmyndighederne altid handler i overensstemmelse med nævnte direktiv og tager hensyn til både de krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013, samt ethvert yderligere krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 45d i direktiv 2014/59/EU. Dette bør ikke forhindre afviklingsmyndighederne i at konkludere, at enhver justering med henblik på at minimere eller fjerne forskellen mellem summen af de faktiske krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver i en G-SII-koncern med en MPE-afviklingsstrategi og den pågældende koncerns teoretiske krav i henhold til en SPE-afviklingsstrategi, når førstnævnte er højere end sidstnævnte, vil være uhensigtsmæssig eller uforenelig med G-SII'ets afviklingsstrategi.

(4) I artikel 92b i forordning (EU) nr. 575/2013 fastsættes det, at kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for væsentlige datterselskaber af tredjelands-G-

---

44 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

45 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

46 Rådet for Finansiel Stabilitet (FSB), "*Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet*", 9.11.2015.

SII'er, der ikke er afviklingsenheder, bl.a. kan opfyldes ved hjælp af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter. Kriterierne for nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i artikel 72b, stk. 2, litra c), k), l) og m), i forordning (EU) nr. 575/2013 forudsætter imidlertid, at den udstedende enhed er en afviklingsenhed. Det bør sikres, at disse væsentlige datterselskaber kan udstede gældsinstrumenter, der opfylder alle kriterierne for nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, i overensstemmelse med den oprindelige hensigt.

(5) I henhold til artikel 72e, stk. 4, første afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013 kan afviklingsmyndighederne tillade et G-SII med en MPE-afviklingsstrategi at fradrage visse besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i datterselskaber, der ikke tilhører den samme afviklingskoncern, ved at fratrække en lavere, justeret værdi fastsat af afviklingsmyndigheden. I henhold til artikel 72e, stk. 4, andet afsnit, i nævnte forordning skal forskellen mellem den justerede værdi og den oprindelige værdi i sådanne tilfælde fradrages de pågældende datterselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet. I overensstemmelse med TLAC-standarden bør denne formel tage hensyn til både risikobaserede og ikke-risikobaserede krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver i det relevante datterselskab. Denne tilgang bør desuden finde anvendelse på alle tredjelandsdatterselskaber, der tilhører dette G-SII, så længe disse datterselskaber er underlagt en lokal afviklingsordning, der svarer til internationalt vedtagne standarder.

(6) For at gøre tilgangen med indirekte tegning af nedskrivningsrelevante instrumenter med henblik på internt MREL i afviklingskoncerner operationel og sikre, at denne tilgang er tilsynsmæssigt forsvarlig, fik Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) i henhold til artikel 45f, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU mandat til at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere en metode til en sådan indirekte udstedelse af nedskrivningsrelevante instrumenter. Som EBA imidlertid påpegede i sit brev til Kommissionen af 25. januar 2021, var der flere uoverensstemmelser mellem de krav til delegation, der er fastsat i direktiv 2014/59/EU, og de eksisterende tilsynsregler i forordning (EU) nr. 575/2013, som ikke gjorde det muligt at anvende den tilsynsmæssige behandling, der var nødvendig for, at mandatet kunne opfyldes i overensstemmelse med den oprindelige hensigt. Mere præcist bemærkede EBA, at forordning (EU) nr. 575/2013 ikke gav mulighed for fradrag af nedskrivningsrelevante instrumenter med henblik på internt MREL og efterfølgende for anvendelse af en passende risikovægt i alle de tilfælde, der er relevante for mandatet i henhold til direktiv 2014/59/EU. Der blev konstateret lignende problemer med hensyn til kravet til gearingsgrad i forordning (EU) nr. 575/2013. I lyset af disse retlige begrænsninger bør den metode, som EBA har udviklet, indarbejdes direkte i forordning (EU) nr. 575/2013. Derfor bør det mandat til at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der er fastsat i artikel 45f, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU, udgå.

(7) I forbindelse med afviklingsenheders indirekte tegning af nedskrivningsrelevante instrumenter med henblik på internt MREL i henhold til Unionens reviderede ramme for bankafvikling bør mellemliggende moderselskaber være forpligtet til i deres egne nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL at fradrage de fuldstændige besiddelser af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver udstedt af deres datterselskaber, der tilhører samme afviklingskoncern. Dette sikrer, at mekanismerne for intern tabsabsorbering og rekapitalisering inden for en koncern fungerer korrekt, og at der undgås dobbelttælling af datterselskabets afskrivningsrelevante ressourcer med henblik på det mellemliggende moderselskabs

overholdelse af sit eget interne MREL. Desuden ville de mellemliggende moderselskabers individuelle soliditetsgrad uden sådanne fradrag ikke på passende og forsigtig vis afspejle deres faktiske tabsabsorberingskapacitet, da disse soliditetsgrader også ville omfatte deres datterselskabers tabsabsorberingskapacitet. Dette kan føre til, at den valgte afviklingsstrategi ikke gennemføres korrekt, da det mellemliggende moderselskab kan opbruge ikke kun sin egen men også datterselskabets tabsabsorberingskapacitet, inden det mellemliggende moderselskab eller datterselskabet ophører med at være levedygtige. Fradragene bør først anvendes på de mellemliggende moderselskabers nedskrivningsrelevante passivposter. Hvis den værdi, der skal fradrages, overstiger værdien af de mellemliggende moderselskabers nedskrivningsrelevante passivposter, bør det resterende beløb fradrages i deres supplerende kapitalposter. For at sikre, at fradragsordningen fortsat er forholdsmæssigt afpasset, bør denne ordning ikke finde anvendelse i de ekstraordinære tilfælde, hvor internt MREL kun anvendes på konsolideret niveau.

(8) Den indirekte tegning af nedskrivningsrelevante instrumenter med henblik på internt MREL bør sikre, at når et datterselskab når det tidspunkt, hvor det ophører med at være levedygtigt, videregives tabene reelt til afviklingsenheden, og det pågældende datterselskab rekapitaliseres af denne. Disse tab bør således ikke absorberes af det mellemliggende moderselskab, som blot bør blive et middel til at overføre disse tab til afviklingsenheden. For at sikre, at resultatet af den indirekte tegning svarer til resultatet af en fuld direkte tegning, jf. mandatet i artikel 45f, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU, bør de fratrukne eksponeringer derfor tildeles en risikovægt på 0 % ved beregningen af det samlede risikoeksponeringsbeløb og udelukkes fra beregningen af det samlede eksponeringsmål.

(9) Målene for denne forordning, nemlig fuldt ud at harmonisere den tilsynsmæssige behandling af mellemliggende moderselskabers besiddelser af nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL i deres datterselskaber og målrettet at revidere kravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for G-SII'er og for væsentlige datterselskaber af tredjelands-G-SII'er, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(10) For at sikre, at institutterne har tilstrækkelig tid til at gennemføre den særlige behandling for indirekte tegning af nedskrivningsrelevante instrumenter med henblik på internt MREL, herunder den nye fradragsordning, bør bestemmelserne om denne behandling bringes i anvendelse seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

(11) Forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2014/59/EU bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1
Ændringer af forordning (EU) nr. 575/2013

I forordning (EU) nr. 575/2013 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 4, stk. 1, indsættes følgende nr. 130a):

"130a) "relevant tredjelandsmyndighed": en tredjelandsmyndighed som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 90), i direktiv 2014/59/EU".

2) Artikel 12a affattes således:

"Artikel 12a
Konsolideret beregning for G-SII'er med flere afviklingsenheder

Hvis mindst to G-SII-enheder, der tilhører det samme G-SII, er afviklingsenheder eller tredjelandsenheder, der ville være afviklingsenheder, hvis de var etableret i Unionen, beregner dette G-SII's moderinstitut i Unionen værdien af kapitalgrundlaget og de nedskrivningsrelevante passiver, jf. artikel 92a, stk. 1, litra a). Denne beregning foretages på grundlag af EU-moderinstituttets konsoliderede situation, som om det var G-SII'ets eneste afviklingsenhed.

Afviklingsmyndighederne handler i overensstemmelse med artikel 45d, stk. 4, og artikel 45h, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU."

3) I artikel 49, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

"Dette stykke finder ikke anvendelse på de fradrag, der er fastsat i artikel 72e, stk. 5."

4) I artikel 72b, stk. 2, indsættes følgende afsnit:

"Med henblik på artikel 92b skal henvisninger til afviklingsenheden i dette stykkes litra c), k), l) og m) også forstås som henvisninger til det institut, der er et væsentligt datterselskab af tredjelands-G-SII'et."

5) Artikel 72e ændres som følger:

a) Stk. 4 affattes således:

"4. Såfremt et moderinstitut i Unionen eller et moderinstitut i en medlemsstat, som er omfattet af artikel 92a, har direkte, indirekte eller syntetiske besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter eller nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i et eller flere datterselskaber, som ikke tilhører den samme afviklingskoncern som det pågældende moderinstitut, kan moderinstituttets afviklingsmyndighed under passende hensyn til udtalelsen fra eventuelt berørte datterselskabers afviklingsmyndigheder eller relevante tredjelandsmyndigheder tillade, at moderinstituttet fradrager sådanne besiddelser ved at fratrække en lavere værdi fastsat af moderinstituttets afviklingsmyndighed. Den tilpassede værdi skal mindst være lig med værdien (m) beregnet på følgende måde:

$$m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - \max\{r_i \cdot aRWA_i; w_i \cdot aLRE_i\}]\}\}$$

hvor:

i = indekset for datterselskabet

OP_i = værdien af kapitalgrundlagsinstrumenter udstedt af datterselskabet i, som er i moderinstituttets besiddelse

LP_i = værdien af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, som er udstedt af datterselskabet i, som er i moderinstituttets besiddelse

β = procentdel af kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter udstedt af datterselskabet i, som er i moderselskabets besiddelse, beregnet som følger:

$$\beta = \frac{(OP_i + LP_i)}{\textit{værdien af alle kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter udstedt af datterselskabet i}}$$

O_i = værdien af kapitalgrundlaget i datterselskabet i uden hensyntagen til fradraget beregnet i henhold til dette stykke

L_i = værdien af nedskrivningsrelevante passiver i datterselskabet i uden hensyntagen til fradraget beregnet i henhold til dette stykke

r_i = det forhold, der gælder for datterselskabet i på afviklingskoncernniveau i henhold til artikel 92a, stk. 1, litra a), i denne forordning og artikel 45c, stk. 3, første afsnit, litra a), i direktiv 2014/59/EU, eller, for tredjelandsdatterselskaber, et tilsvarende afviklingskrav, der finder anvendelse på datterselskabet i det tredjeland, hvor det har sit hovedkontor, for så vidt dette krav opfyldes med instrumenter, der ville blive betragtet som kapitalgrundlag eller nedskrivningsrelevante passiver i henhold til denne forordning

$aRWA_i$ = det samlede risikoeksponeringsbeløb for G-SII-enheden i beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3, under hensyntagen til justeringerne i artikel 12a

w_i = det forhold, der gælder for datterselskabet i på afviklingskoncernniveau i henhold til artikel 92a, stk. 1, litra b), i denne forordning og artikel 45c, stk. 3, første afsnit, litra b), i direktiv 2014/59/EU, eller, for tredjelandsdatterselskaber, et tilsvarende afviklingskrav, der finder anvendelse på datterselskabet i det tredjeland, hvor det har sit hovedkontor, for så vidt dette krav opfyldes med instrumenter, der ville blive betragtet som kapitalgrundlag eller nedskrivningsrelevante passiver i henhold til denne forordning

$aLRE_i$ = det samlede eksponeringsmål for G-SII-enheden i beregnet i overensstemmelse med artikel 429, stk. 4.

Hvis moderinstituttet har tilladelse til at fradrage det justerede beløb i overensstemmelse med første afsnit, fradrager datterselskabet forskellen mellem besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter som omhandlet i første afsnit og det justerede beløb."

b) Følgende tilføjes som stk. 5:

"5. Institutter og enheder, der skal overholde artikel 45c i direktiv 2014/59/EU, og som ikke selv er afviklingsenheder, fradrager i nedskrivningsrelevante passiver deres besiddelser af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, som opfylder betingelserne i artikel 45f, stk. 2, i nævnte direktiv, i deres datterselskaber, der tilhører samme afviklingskoncern.

Fradraget finder ikke anvendelse på institutter og enheder, der ikke selv er afviklingsenheder, hvis de skal opfylde kravet i artikel 45c og 45d i direktiv 2014/59/EU på konsolideret niveau.

Med henblik på dette stykke skal henvisningen til nedskrivningsrelevante passivposter også forstås som en henvisning til nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i artikel 45f, stk. 2, litra a), i direktiv 2014/59/EU."

6) Artikel 92a, stk. 3, udgår.

7) Artikel 113, stk. 1, affattes således:

"1. Ved beregningen af risikovægtede eksponeringsbeløb anvendes risikovægtene på alle eksponeringer, medmindre de fratrækkes kapitalgrundlaget eller er omfattet af

den behandling, der er fastsat i artikel 72e, stk. 5, første afsnit, i overensstemmelse med afdeling 2. Anvendelsen af risikovægte baseres på den eksponeringsklasse, som eksponeringen tildeles, og på eksponeringens kreditkvalitet i det omfang, der er præciseret i afdeling 2. Kreditkvaliteten kan bestemmes ud fra kreditvurderinger fra ECAI'er eller kreditvurderinger fra eksportkreditagenturer efter bestemmelserne i afdeling 3."

8) Artikel 151, stk. 1, affattes således:

"1. De risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisiko vedrørende eksponeringer, der tilhører en af de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra a)-e), og g), skal, medmindre de fratrækkes kapitalgrundlaget eller er omfattet af den behandling, der er fastsat artikel 72e, stk. 5, første afsnit, beregnes i overensstemmelse med underafdeling 2."

9) I artikel 429a, stk. 1, tilføjes følgende litra q):

"q) de beløb, der er omfattet af behandlingen i artikel 72e, stk. 5, første afsnit."

Artikel 2
Ændring af direktiv 2014/59/EU

Artikel 45f, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU udgår.

Artikel 3
Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den [*Publikationskontoret: Indsæt dato = ikrafttrædelsesdato*].

Artikel 1, nr. 3), artikel 1, nr. 5), litra b), og artikel 1, nr. 7), 8) og 9), og artikel 2 anvendes dog fra den [*Publikationskontoret: Indsæt datoen 6 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen*].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Ursula VON DER LEYEN	*Formand*